

Magt over hans syge Sind. — Naa, men nu vil jeg altsaa trække mig tilbage. Godsejeren sætter ikke Pris paa at se mig, naar han ikke udtrykkeligt har sendt Bud.«

»Ja ja. Der bliver forhaabentlig senere Lejlighed til en Konference her. Jeg siger Dem nu Tak for Ledsagelsen.«

»Ingen Aarsag. Jeg har som sagt et Par Patienter her i Nærheden, som jeg dog skulde se til.«

Da Asmus Hagen var bleven alene, lod han igen sit hurtige Blik løbe rundt i Stuen og faldt i Tanker. Det var bleven ham fuldkommen klart, at Vennens Sindstilstand foreløbigt var en større Fare for ham end den egenlige Sygdom. Han var derfor glad ved, at han ikke havde opsat Rejsen en eneste Dag længer. Det var aabenbart paa høje Tid han kom med Hjælpen.

Barbara vendte nu tilbage med den Besked fra sin Herre, at han var i Færd med at staa op og vilde komme om et Øjeblik. Asmus Hagen forlangte imidlertid at blive ført ind til ham med det samme; men da gjorde den Gamle sig igen stiv som en Huggeblok og spærrede ham Vejen, og da han trængte paa, fik hun det Indfald at fortælle, at Godsejeren var gaaet ud paa Natskrinet. Hun havde lige været Vidne til den voldsomme Sindsbevægelse, hendes Herre var kommen i blot ved at læse den Fremme-